

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots LES 6. panta 3. punkta pārkāpums, ciktāl tajā ir noteikts tiesiskās palāvības aizsardzības princips kā pamattiesības, kuras izriet no dalībvalstīm kopīgajām konstitucionālajām tradīcijām.
- Šajā ziņā tiek norādīts, ka Komisija esot pārkāpusi pilsoņu palāvību attiecībā uz iespēju kā otro valodu izvēlēties jebkuru Savienības valodu, kā tas vienmēr ir bijis līdz 2007. gadam un kā tas autoritatīvi ir apstiprināts Tiesas spriedumā lietā C-566/10 P.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvota pilnvaru nepareiza izmantošana un materiālo tiesību normu attiecībā uz paziņojumu par konkursiem raksturu un mērķi pārkāpums.
- Šajā ziņā tiek norādīts, ka, preventīvi un vispārīgi nosakot vienīgi trīs valodas, kuras ir pieļaujamas kā otrā valoda, Komisija faktiski pirms paziņojuma un pieņemšanas nosacījumu posma iepriekš ir pārbaudījusi kandidātu valodu zināšanas, kas bija jāveic konkursa laikā. Tādējādi valodu zināšanas ir noteicošās salīdzinājumā ar profesionālajām zināšanām.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots LESD 18. panta un 24. panta 4. punkta, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 22. panta, Regulas Nr. 1/58 2. panta un Civildienesta noteikumu 1.d panta 1. un 6. punkta pārkāpums.
- Šajā ziņā tiek norādīts, ka, paredzot, ka dalības pieteikumi noteikti ir jāiesniedz angļu, franču vai vācu valodā un ka vienā no šīm valodām EPSO nosūta kandidātiem paziņojumus par konkursa norisi, ir pārkāptas Eiropas [Savienības] pilsoņu tiesības sazināties ar iestādēm savā valodā un turpinās diskriminācija pret ikvienu pilsoni, kuram nav padziļinātas kādas šīs valodas zināšanas.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots Regulas Nr. 1/58 1. un 6. panta, Civildienesta noteikumu 1.d panta 1. un 6. punkta un 28. panta f) punkta, Civildienesta noteikumu III pielikuma 1. panta 1. punkta f) apakšpunkta un LESD 296. panta 2. punkta (pamatojuma nenorādīšana), kā arī samērīguma principa pārkāpums un faktu sagrozīšana.
- Šajā ziņā tiek norādīts, ka Komisija tikai trīs valodu noteikšanu ir pamatojusi ar prasību, ka jaunajiem darbiniekiem uzreiz ir jābūt spējīgiem sazināties iestāžu iekšienē. Šāds pamatojums sagroza faktus, jo nav tā, ka attiecīgās trīs valodas ir visbiežāk izmantotās dažādu valodu grupu saziņā iestādēs; tas ir arī nesamērīgs pamattiesību netikt pakļautam diskriminācijai, pamatojoties uz valodu, ierobežojums.

Prasība, kas celta 2016. gada 9. augustā – Itālija/Komisija

(Lieta T-443/16)

(2016/C 371/23)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvji – G. Palmieri, pārstāvis, P. Gentili, *avvocato dello Stato*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt paziņojumus par atklāto konkursu EPSO/AD/323/16 un EPSO/AD/324/16.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja Vispārējā tiesā ir apstrīdējusi paziņojumus par atklāto konkursu EPSO/AD/323/16 un EPSO/AD/324/16, lai izveidotu attiecīgi 40 amata vietu rezervi administratoru (AD7) vakanto amata vietu aizpildīšanai izmeklētāju profilā: ES izdevumi, korupcijas novēršana, muita un tirdzniecība, tabaka un viltotas preces, un 10 amata vietu rezervi administratoru (AD9) vakanto amata vietu aizpildīšanai izmeklētāju profilā: grupas vadītāji, kas publicēti 2016. gada 26. maija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* C 187 A.

Šie paši paziņojumi par konkursu ir arī lietas T-401/16 Spānija/Komisija priekšmets.

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi minētajā lietā izvirzītajiem.

Galvenokārt tiek norādīts uz LESD 18., 24. un 342. panta, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 22. panta, Civildienesta noteikumu, tiesiskās palāvbības aizsardzības principa, samērīguma principa un materiālo tiesību normu attiecībā uz paziņojumu par konkursiem raksturu un mērķi pārkāpumu, pilnvaru nepareizu izmantošanu, kā arī Regulas Nr. 1/58 1. un 6. panta pārkāpumu.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2016. gada 21. jūlija spriedumu lietā F-9/12 RENV CC/ Parlaments 2016. gada 10. augustā iesniedza CC

(Lieta T-446/16 P)

(2016/C 371/24)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: CC (Bridela, Luksemburga) (pārstāvis – G. Maximini, *avocat*)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Parlaments

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atzīt apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;
- līdz ar to atcelt Civildienesta tiesas 2016. gada 21. jūlija spriedumu F-9/12 RENV (CC/Eiropas Parlaments), izņemot tā rezolutīvās daļas 3) punktu par tiesāšanās izdevumiem;
- līdz ar to atzīt Eiropas Parlamenta ārpuslīgumisko atbildību par piemēroto kandidātu saraksta, kurā bija iekļauta apelācijas sūdzības iesniedzēja, pārvaldībā pieļautajām kļūdām un atlīdzināt no tā izrietošos zaudējumus;
- līdz ar to lemt atbilstoši apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumiem tās prasības pieteikuma pirmajā instancē,
- līdz ar to nospriest:
 - atcelt Civildienesta tiesas 2016. gada 21. jūlija spriedumu F9/12 RENV (CC/Eiropas Parlaments), izņemot tā rezolutīvās daļas 3) punktu par tiesāšanās izdevumiem;
 - Eiropas Parlaments apelācijas sūdzības iesniedzējai izmaksā summu EUR 749 449,3 apmērā kā atlīdzinājumu par materiālajiem zaudējumiem, kas novērtēti par laikposmu no 2003. gada decembra līdz 2011. gada decembrim, tam pieskaitot iemaksas pensiju fondā, un par vēlāku laikposmu līdz likumā paredzētajam pensionēšanās vecumam ik mēnesi izmaksā neto naudas summu, kas atbilst algai, kas paredzēta ierēdņiem AD 9 pakāpes 2. līmeņa otrajā gadā, ievērojot šīs pakāpes ierēdņu normālu karjeras attīstību, kam pieskaitītas atbilstošās iemaksas veselības apdrošināšanas fondā, un tam visam jāpieskaita nokavējuma procenti saskaņā ar Eiropas Centrālās bankas likmi, kurai pieskaitīti 2 procenti;